

Къшлă ямă – Гр., ЮЗ 2, стара кошара в падина.

Къшлă янă – Ж.б., И 2, *къшленско* място.

Къшлă янă дересй – Гр., З 2, дол, където имало кошара.

Къшлѐнски байр – 1.Глф., ЮИ 2; 2. Кр., ЮИ 3 – възвишение, на което е имало кошари (*къшли*).

Къшлѐнски лозя – Сл., ЮЗ, хълмиста лозарска местност с кошара, сега пасище.

Къшлѐнски път – Сам., С., стар път за Сливен, минаващ край *къшла*.

Къшлите – 1. Глф., ЮИ 2; 2. Гр., ЮЗ 1,2, поляна сред гора, където е имало кошара; 3. Др., З 3; 4. Ор., Ю 0,4; 5. Коз., С 4, поляна сред гора, където имало 4 къшли; 6. Стр., З 3; 7. МЧ., Ю 4 – места, на които е имало по няколко кошари.

къшлище – място с няколко къшли. – *Йовчево ~, Прасово ~*.

Къшлището – Ж.в., С 1, ивица земя, където е имало няколко къшли, равно, обраб. земя.

Къщата – Зай., Т. кл., неуст., от емл. рег.

Къоверя – Ж.в., от стар запис, неуст.

къой с варианти **кюй**, **кюни** – в местното тълкуване: ‘село’. От тур. *köy* ‘село’. *Ени ~, Йени ~, Сърт ~, Ходжа ~*.

Къой дерѐ – Ст.с., ЮЗ 1,5, дол.

Къойджик дерѐ – Гр., СЗ 3,3, дол.

Къой ичй – Нов., ЮИ 0,5, застроено място в селото; от *къой* и *ич* ‘вътрешен, измежду’.

Къой кършй – Бож., неуст., от емл. рег., от тур. *kırşı* ‘срещу селото’.

Къок – в местното тълкуване: ‘корен, място на изсечена гора, където са останали корени’; първи компонент на изафетна топонимна конструкция.

Къок ерй – Гр., З 1, ниви на мястото на изсечена гора.

Къок каршй – Нов., Ю 1, (ГХХ), висок хълм, преди – гора, изсечена, новозасадена с бор, от тур. ‘срещу коренището’.

Къоклюджă – Гр., СЗ 0,5, изкоренена гора, след това ниви.

Къок тарлă – Сот., неуст., от обява за търг, 1898 г.

Къомрăна – Зл.в., ЮЗ 2,5, хълмисто, обраб. земя.

Къомюрлюк – Бож., ЮЗ 3.

Къопеклий – име на с. *Скобелево* в осм. док. от 1609 г. (Стойков 1959: 459).

Къопеклү – име на с. *Скобелево* до Освобождението, от *köpek* ‘куче’.

Къор алтѐ – Шив., неуст., от рум. вл., за нива, от 1883 г., от тур. *kör* ‘сляп’ и *алтѐ* ‘долу, долна част’.

Къорски път – Ж.в., СЗ, стар коларски пряк път за Сливен, от израза: „И *къорав* да си, ще те изведе”.

Къор солүк – Сб.

Къоршѐ якă – Нов., неуст., от запис през 1982 г.

Къосерлика – Б.п., СЗ, място, където се вадели камъни за точила.